

353.

OGŁOSZENIE**Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach**

z dnia 16 października 1930 r.

o scalaniu gruntów wsi Małe Boże, gm. Grabów n/Pilicą, pow. kozienickiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach, na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 92/27, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż urzędu z dnia 1 września 1930 r. postanowił rozszerzyć obszar scaleniowy wsi Małe Boże, gminy Grabów n/Pilicą, powiatu kozienickiego, ustalony orzeczeniem Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach z dnia 4 kwietnia 1929 r. Nr 1363/R przez włączenie 21.6 ha gruntów ukazowych wsi Borki, gminy Grabów n/Pilicą, pow. kozienickiego.

Za Prezesa: *Ap. Łukaszewicz*

354.

OGŁOSZENIE**Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach**

z dnia 16 października 1930 r.

o zamknięciu postępowania scaleniowego we wsi Orzelec Mały, gm. Łubnice, pow. stopnickiego.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach, na podstawie § 59 rozporządzenia Ministrów Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 763) podaje do publicznej wiadomości, że scalenie gruntów we wsi Orzelec Mały, gm. Łubnice, pow. stopnickiego, zostało zakończone i postępowanie scaleniowe zamknięte.

Za Prezesa: *Ap. Łukaszewicz*

355.

Okólnik Wojewody Kieleckiego Nr 152

z dnia 15 września 1930 r.

w sprawie pociągania właścicieli autobusów pasażerskich do opłat drogowych.

Do

Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych województwa kieleckiego.

Na mocy postanowień art. 23 ustawy z dnia 9 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 6,

poz. 32 1921) Związki Komunalne są uprawnione do pociągania przedsiębiorstw, używających drogi, względnie otrzymujących z dróg specjalne korzyści, do specjalnych opłat na utrzymanie dróg.

Do rzędu przedsiębiorstw, używających nadmiernie drogi i otrzymujących z dróg specjalne korzyści, należą niewątpliwie przedsiębiorstwa przewozowe autobusowe, które dotąd do opłat na rzecz dróg nie były pociągane.

Do czasu więc ogólnopanstwowego opodatkowania właścicieli autobusów pasażerskich na rzecz dróg, Powiatowe Związki Komunalne winny już w bieżącym roku, w drodze odpowiednich uchwał swoich reprezentacji, pociągnąć do specjalnych opłat na utrzymanie dróg właścicieli wszystkich, kursujących po drogach na obszarze powiatu autobusów pasażerskich i zarobkowych samochodów ciężarowych.

Statuty tych opłat winny jednak odpowiadać przepisom art. 23 wyżej powołanej ustawy.

Ponieważ stopień specjalnych korzyści, jak również rozmiar niszczenia dróg przez poszczególne autobusy jest prawie jednakowy, można określić wysokość omawianej opłaty jednolicie, a to na 2 grosze za tonno-kilometr.

Stosownie do powołanego artykułu 23 ustawy drogowej Sejmiki Powiatowe mają możliwość wprowadzenia wzmiarkowanych opłat za używanie dróg powiatowych i wojewódzkich; w odniesieniu do dróg państwowych prawo to zastrzegła ustawa Ministerstwu Robót Publicznych, wzgl. jego organom drugiej instancji.

Obecnie przez wydanie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 544) i Instrukcji Ministra Robót Publicznych z dnia 29 listopada 1929 r. (Monitor Polski Nr 298, poz. 701) o przekazaniu Powiatowym Związkom Komunalnym administracji dróg państwowych należy uznać, że nastąpiło w tym względzie przesunięcie kompetencji i że reprezentacje powiatowe winny uchwałami, wprowadzającymi przedmiotowe opłaty, objąć również drogi państwowe.

Co do przeznaczenia jednak wpływów z opłat na drogach państwowych wydane zostanie oddzielne zarządzenie.

Zaznaczam, że celem osiągnięcia dodatnich rezultatów, wymienione opłaty winny być wprowadzane możliwie jednocześnie i przez